

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název diplomové práce: **Místní příslušnost správního orgánu**
Diplomant (autor): Miroslav Uldrich
Vedoucí: Mgr. Václav Petrmichl, Ph.D.
Oponent: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

I.

K tématu (předmětu) práce:

Téma nebylo v dosavadní nauce správního práva dosud zpracováno. Myslím, že pozornost zasluhuje. Ale je podle mne trošku škoda, že autor svoji práci věnoval jen místní příslušnosti, a nikoli též věcné příslušnosti správních orgánů. Mohl svoji pečlivost a nasazení, které se v práci bezpochyby projevují, zúročit v důležitějších otázkách. Ale to zmiňuji jen jako věc názoru. Volba tématu je výlučnou doménou autora.

K systematice práce:

Práce má necelých 62 stran čistého textu. Má logickou strukturu. V kapitole 1 „*Vývoj místní příslušnosti správního orgánu*“ autor rozebírá právní úpravu místní příslušnosti správních orgánů (řádů) především podle dřívějších správních řádů. V kapitole 2 „*Současná právní úprava*“ rozebírá jednak obecnou úpravu v platném správním řádu (zákonu č. 500/2004 Sb.), jednak zvláštní zákonné úpravy. Zvláštní zákonné úpravy pak rozděluje do třech skupin – (i) úpravu v přestupkovém zákonu (zákonu č. 250/2016 Sb.), (ii) úpravu v dalších zvláštních zákonech, jako je například zákon o vyvlastnění nebo liniový zákon, a konečně úpravu v zákonech, které zavádějí model „*místní příslušnosti kteréhokoli věcně příslušného správního orgánu*“. V kapitole 3 se zabývá platnou zákonnou úpravou změn místní příslušnosti, jako je delegace, atrakce a změny místní příslušnosti z důvodu nečinnosti. V kapitole 4 analyzuje právní důsledky „*nedostatku místní příslušnosti*“, respektive vad v místní příslušnosti. V zajímavé kapitole 5 se pak věnuje trendu „*rozvolňování místní příslušnosti*“, typicky na úseku občanských průkazů, živností apod.

K obsahu práce:

Obecně:

Práce je poctivým a vcelku zdařilým zpracováním zvoleného tématu. Myslím, že ji nelze nic podstatnějšího vytknout. Snad jen podotknout to, co jsem již naznačil v úvodu, tedy že ve zpracovávaném tématu nelze objevit převratná zjištění.

Konkrétně:

Ke str. 51: Drobná připomínka. Autor píše, že dožádaný správní orgán „*má v řízení postavení dotčeného orgánu*“. Chápu, jak to autor myslí, ale raději bych se takové charakteristice

vyhnul, protože klíčovým prvkem v postavení dotčeného orgánu je jeho pravomoc (oprávnění) vydávat v řízení závazné stanovisko nebo jiný podkladový akt a tu dožádaný správní orgán nemá. Dožádaný správní orgán má tedy některá procesní oprávnění dotčeného orgánu (viz § 13 odst. 5 ve spojitosti s § 136 odst. 4 správního řádu). Ale jeho postavení nikoli.

Ke str. 55-56: Autor se zabývá otázkou, jako právní důsledek má nedostatek místní příslušnosti správního orgánu na zákonnost správního řízení a výsledného rozhodnutí ve věci. Z nepříliš četné judikatury dovozuje obecný závěr, že nedostatek místní příslušnosti je „*vada spočívající v porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, která však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí*“. A dále zde na základě judikatury zobecňuje, že úprava místní příslušnosti „*má ... za cíl jediné, a to primárně rozložit určitou agendu mezi více správních orgánů podle určitého územního klíče*“. To jsou podle mne příliš zjednodušující závěry. Typicky tam, kde úprava místní příslušnosti má za cíl vyloučit riziko systémové podjatosti, uvedené závěry neplatí. Navíc, jak autor správně poukazuje, J. Staša dovozuje, že vada místní příslušnosti v řízení, týkajícím se nemovitosti, zakládá dokonce nicotnost výsledného rozhodnutí. Ke škodě věci se však autor tímto rozporem mezi závěry judikatury a nauky nezabýval. Jaké (správné) závěry bychom tedy měli formulovat pro právní důsledek vad v místní příslušnosti?

Ke str. 36: V případě, že je podle zákona místně příslušným ten správní orgán, v jehož správním obvodu je rozhodující (či převažující) část nějaké činnosti, jako například v § 115 odst. 19 vodního zákona, nemusí jít o hledisko „*exaktní*“. Pokud zákon takovou úpravu místní příslušnosti nedoplňuje tím, že místně příslušný orgán v takových případech určuje nadřizený správní orgán usnesením (*ex actu*), mohou v konkrétních případech vznikat pochybnosti a zbytečné kompetenční spory s následkem nečinnosti nebo průtahů v řízení. Problém je to zejména v případě řízení zahajovaných z moci úřední.

Závěr: Velmi rozumné závěry, které synteticky shrnují zjištění z předcházejících částí práce.

K formální stránce práce:

Autor se vyjadřuje jasně, srozumitelně a stylisticky správně. Text má logickou stavbu.

K práci s prameny:

Autor zpracoval dostatečný a reprezentativní okruh literatury i judikatury. Možná by ještě něco našel v monografii K. Frumarové „*Nicotnost správních rozhodnutí*“.

Na některých místech autor měl či mohl citovat zdroj. Tak například na str. 17 správně a srozumitelně vysvětluje organizační principy veřejné správy. Nepochybně zde čerpal z nějakých zdrojů, ale necituje je. Cituje pouze učebnici D. Hendrycha, ale až ve vztahu k výkladu o principu subsidiarity. Podobnou citační „šetrnost“ jsem zaznamenal ve výkladu autora o subjektech a vykonavatelích veřejné správy. Anebo na str. 43, kde autor píše o „*delegaci možné*“ a „*delegaci nutné*“.

Shrnuji:

Práce splňuje všechny požadavky stanovené pro diplomové práce. Prosím autora, aby se při obhajobě pokusil odpovědět na mé otázky a připomínky výše.

II.

Předloženou práci **doporučuji k obhajobě** a - s výhradou průběhu obhajoby – ji předběžně navrhuji klasifikovat známkou „**výborně**“.

V Praze dne 19.6.2021

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.
Katedra správního práva a správní vědy PF UK